

esse fra den højtærede Ministers Side kan naturligvis kun forjenes Paaskønnelse uden Hensyn til, om man er enig med den højtærede Minister i, hvorvidt der skal spares her eller ikke. For Horsens gælder det, at der er en ganske udmærket Toggang, saaledes, at den højtærede Trafikminister med Lethed kan faa Lejlighed til at staa af Toget en halv Times Tid eller tre Kvarter og se paa Forholdene derovre. Hvis den højtærede Trafikminister vil vise mig denne Elskværdighed, vil jeg være ham meget taknemmelig. Sagen er, at der er neppe nogen Stationsby her i Landet, der er saa stifmoderlig behandlet som netop Horsens. . . (Mortensen: Jo, Randers!). . . ja, det ærede Medlem fra Randers (Mortensen) siger Randers, og det er sørgeligt, at de, som ere mest elendigt stilledes, skulle slaas om, hvem der er daarligst stillet. Jeg mener nu, at Forholdene i Horsens ere rent skandaløse, det erkendes for øvrigt ogsaa af Generaldirektoratet. Jeg tror, at Generaldirektoratet i Fjor havde dette Spørgsmaal fremme til Overvejelse, men det førte desværre ikke til noget Resultat. Hvis den højtærede Minister vil bese Forholdene i Horsens, vil han opdage, at Horsens Station ikke har saa megen Stationsplads som de nye fynske Landstationer, disse ganske smaa Stationer, og dog er Horsens Stationsplads Samlingssted for Statsbanerne og fire Privatbaner. Det er en ganske urimelig Gene for Handelsstanden og Forretningsfolk i Horsens, som have Brænder og skulle besørge Varer, der skulle transporteres med Banerne, at Overkørslerne den meste Tid af Dagen ere spærrede, og naar de endelig aabnes, da er det forbundet med Livsfare at køre over Sporene til Løse- og Læssesporene. Jeg vil indskrænke mig hertil; jeg har tidligere omtalt denne Sag her i Rigsdagen og finder ingen Anledning til at trætte den højtærede Minister og det høje Ting mere dermed; men, som sagt, jeg vil bede ham om selv at se paa Forholdene, han vil da sikkert komme til den Erkendelse, at der bør snarest muligt foretages noget.

Endelig vil jeg rette en Henvendelse til den højtærede Justitsminister. Jeg har personlig henvendt mig til Ministeren og anmodet ham om mulig i denne Samling at faa en Revision af Lønningsloven for Fængselsfunktionærerne. Denne Lønningslov, som gennemførtes af Alberti, blev gennemført et Aar, førend Lønningslovene for de store Etater blev gennemførte, og Følgen deraf var, at der nu er en Forskel i Lønningerne, idet Fængselsfunktionærerne

have ca. 100 Kr. mindre i aarlig Løn end Funktionærerne under de store Etater. Jeg synes, at det er urimeligt; jeg synes, at de Funktionærer, der sortere under den højtærede Justitsminister, lige saa fuldt som Funktionærerne under de andre Etater, fortjene en ordentlig Løn, og det er rimeligt, at der bliver Ligestilling i saa Henseende. Den højtærede Justitsminister har ikke af Hensyn til de økonomiske Forhold kunnet gaa med hertil, og jeg er selvfølgelig villig til at indrømme, at der kan være noget Forsvar for denne Ministerens Optræden. Ligeledes har jeg andraget Ministeren om en Forkortelse af Funktionærernes Arbejdstid, men Ministeren har erklæret, at han i Øjeblikket ikke kan gaa med hertil. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Justitsminister, om han ikke fandt det rimeligt at tage hele dette Spørgsmaal om Arbejdstid, Løn og Ordningen af Fængselsforholdene op til en Revision, samtidig med, at den nye Straffeanstalt ovre i Nyborg skal indvies. Det forekommer mig, at Fængselsfunktionærerne særlig ved Horsens Anstalt ere saa uheldigt stilledes, at de trænge til en Forbedring af deres Kaar; og det gælder i lige saa høj Grad Reservebetjentene som de faste Funktionærer. Der findes forskellige andre Forhold ved Horsens Straffeanstalt, som jeg kunde have Lyst til at fremdrage, men jeg skal afholde mig derfra, idet jeg haaber, at den højtærede Justitsminister vil ordne disse Forhold paa en saadan Maade, at det kan blive til fuld Tilfredshed for Funktionærerne derovre.

N. P. Jensen: Det er en ganske kort Henstilling, jeg skal tillade mig at gøre til den højtærede Landbrugsminister. Han vil ikke være ukendt med Aarsagen til den. Aarsagen er, at der i Stendalsgaards Skovdistrikt hersker megen Uro og har gjort det i længere Tid. Det er en meget udbredt Tro derovre, at en enkelt eller muligvis enkelte store Forbrugere ved Kontrakt salg for længere Tidsrum, ved Underhaandskøb eller paa anden Maade opnaa særlige Fordele, som almindelige Købere ikke ere i Stand til at opnaa. Disse særlige Fordele tror man ikke alene bestaa i selve det kontraktmæssigt oprettede Forhold, men det er en ret udbredt Tro, at der ogsaa gives vedkommende andre ikke kontraktmæssig hjemlede særlige Fordele fra Statsskovadministrationens Side. Hvorvidt dette er Tilfældet, er jeg ikke i Stand til at afgøre,